

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/154/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117220983
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Gavalcová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2117220983.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Renáta Gavalcová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a JUDr. Bibiána Ťažiarová, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, proti žalovanej: H. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX, zastúpená advokátom: JUDr. Peter Vachan, AK so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, o zaplatenie sumy 1.196,59 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 27. marca 2019 č.k. 19Csp/165/2017-36 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.114,79 eur spolu s 5,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.196,59 eur od 15.01.2015 do 22.11.2017, zo sumy 1.159,72 eur od 23.11.2017 do 24.05.2018 zo sumy 1.127,52 eur od 25.05.2018 do 30.07.2018, zo sumy 1.114,79 eur od 31.07.2018 do zaplatenia všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, m e n í tak, že žalobu v tejto časti z a m i e t a.

II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.114,79 eur spolu s 5,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.196,59 eur od 15.01.2015 do 22.11.2017, zo sumy 1.159,72 eur od 23.11.2017 do 24.05.2018 zo sumy 1.127,52 eur od 25.05.2018 do 30.07.2018, zo sumy 1.114,79 eur od 31.07.2018 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, keď vo zvyšku žalobu zamietol a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 86,32%.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z., § 100 ods. 1, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

3. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že Zo Zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej dňa 7.8.2014 súd zistil, že bola uzavretá medzi spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom, predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 1.450,- eur (50,- eur predstavoval poplatok za poskytnutie úveru), úver mal byť splácaný v 36-tich mesačných splátkach vo výške 53,25 eur, z toho 41,67 eur istina a 11,58 eur úroky vždy k 8-mu dňu v mesiaci, ročná úroková sadzba bola 18,03 %, priemerná RPMN bola 49,67 %, RPMN 20,91%. Prvá splátka bola splatná dňa 8.9.2014 a posledná splátka bola splatná 8.8.2017. Z poštovej doručky vyplýva, že oznámenie o

zosplatnení žalovaná prevzala dňa 29.12.2014. Z výpisu z účtu žalovanej za obdobie od 1.9.2017 do 15.10.2018 vyplýva, že žalovaná zaplatila dňa 23.11.2017 sumu 36,87 eur, dňa 25.5.2018 sumu 32,20 eur a dňa 31.7.2018 sumu 12,73 eur. V danej veci nebolo sporné, že žalovaná prijala finančné prostriedky vo výške 1.450,- eur, nebola sporná ani skutočnosť, že žalovaná z poskytnutého úveru zaplatila do podania žaloby sumu 253,41 eur a po podaní žaloby sumu 81,80 eur, zvyšok poskytnutého úveru nezaplatila. Žalovaná v konaní namietala platnosť zmluvy o úvere, keď poukazovala na skutočnosť, že predmet zmluvy je v zmluve uvedený predtlačným písmom o výške 2 mm a taktiež žalovaná vzniesla námietku premlčania, keď uviedla, že keďže zmluva je absolútne neplatná, v danom prípade by sa jednalo o bezdôvodné obohatenie, kde platí dvojročná premlčacia doba. Súd dospel k záveru, že predmetná zmluva nie je neplatná. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalovaná prijala finančné prostriedky titulom uzavretej úverovej zmluvy, z ktorej napokon i čiastočne plnila. To znamená, že plne akceptovala tento záväzkový vzťah, ktorý bol teda pre ňu jasný, zrozumiteľný, určitý, napriek tomu, že predmet zmluvy bol písaný menším písmom, čo v iných prípadoch má za následok neplatnosť zmluvy. Vzhľadom na uvedené - predmetný skutkový stav - je súd toho názoru, že zmluvu nemožno považovať za neplatnú. Čo sa týka vznesenej námietky premlčania žalovanou, táto je nedôvodná, keď prvá splátka bola splatná dňa 8.9.2014. Žalovaná zaplatila do dňa podania žaloby sumu 253,41 eur, t.j. 4,7 splátky (253,41 eur delene 53,25 eur). Uplatnený nárok žalobcu teda predstavuje splátky splatné od 8.1.2015 (splatnosť splátky 5). V danej veci s poukazom na ust. §101 a § 103 OZ, začala premlčacia doba plynúť dňom nasledujúcim po splatnosti každej splátky a v prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, dňom nasledujúcim po vyhlásení splatnosti a to ohľadom celého dlhu. Keďže „najstaršia“ splátka dlhu bola splatná dňa 8.1.2015, žalobca si mohol právo uplatniť po prvý raz dňa 9.1.2015 a trojročná lehota uplynula dňa 9.1.2018, kedy najneskôr si mohol žalobca uplatniť svoj nárok na súde. Všetky nasledujúce splátky, ako i splatnosť celého dlhu dňa 14.1.2015, nastali až následne. Nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 13.10.2017, námietka premlčania vznesená žalovanou nie je dôvodná. Predmetná zmluva o úvere medzi účastníkmi konania má charakter spotrebiteľského úveru, súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že žalovanej bol poskytnutý vo výške 1.450,- eur z ktorého žalovaná zaplatila sumu 335,21 eur, nezaplatená zostala suma 1.114,79 eur (1.450,- eur mínus 335,21 eur) na zaplatenie ktorej súd zaviazal žalovanú a vo zvyšku uplatneného nároku - sumy 81,80 eur s príslušenstvom žalobu zamietol, keďže žalovaná preukázala zaplatenie tejto sumy. Nakoľko sa žalobkyňa dostala do omeškania so zaplatením celého dlhu až dňom nasledujúcim po splatnosti t.j. od 15.1.2015, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania od tohto dňa a to vo výške 5,05 %, keď výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky ku dňu 15.1.2015 bola 0,05 %. Úrok z omeškania súd priznal postupne z jednotlivých dlžných súd, keď žalovaná po podaní žaloby čiastočne plnila - dňa 23.11.2017 sumu 36,87 eur, dňa 25.5.2018 sumu 32,20 eur a dňa 31.7.2018 sumu 12,73 eur. Vo zvyšku uplatneného úroku z omeškania (od 14.1.2015 do 15.1.2015) žalobu zamietol. Žalobca bol v konaní úspešnejší preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 86,32 %, keď jeho úspech bol v rozsahu 93,16 % (priznaná suma 1.114,79 eur delene žiadaná suma 1.196,59 eur/100% = 93,16), neúspech 6,84 % (100 % mínus 93,16 %).

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie a to vo vyhovujúcej časti ako aj v závislom výroku o náhrade trov konania podala odvolanie žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) a žiadala, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalobný návrh zamietne v celom rozsahu a prizná žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100%. Nesprávne právne posúdenie spočíva v tom, že súd prvej inštancie nevyhodnotil zmluvu o úvere za neplatný právny úkon a neakceptoval vznesenú námietku premlčania. S poukazom na ustanovenie § 53c Občianskeho zákonníka uviedol, že predmet zmluvy uvedený v bode 7 formulárovej zmluvy spolu s údajom o cene úveru je napísaný menším písmom a v danom prípade síce ide o formálnu chybu čo sa týka veľkosti písma, ktorú však citované ustanovenie sankcionuje absolútnou neplatnosťou zmluvy o úvere. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Žilina sp. zn. 6C/178/2011-60 zo dňa 07.10.2011, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/29/2012 zo dňa 19.04.2012, 5Co/294/2011-60 zo dňa 30.01.2012. Ďalej odvolateľka uviedla, že zmluva o úvere zo dňa 07.08.2014 je absolútne neplatný právny úkon aj pre nedodržanie písomnej formy, pretože žalovaný v žiadosti zo dňa 04.08.2014 žiadal úver vo výške 1.500,- eur s mesačnou splátkou 89,65 eur so splatnosťou 36 splátok a žalobca žiadosť schválil dňa 07.08.2014, pričom v oznámení o schválení úveru sú uvedené nové náležitosti úverovej zmluvy, ktorá samotná žiadosť zo dňa 04.08.2014 neobsahovala a to rozdelenie mesačnej splátky na istinu a úroky, splátku podľa dohody o poskytnutí služby, dátum splatnosti prvej a poslednej splátky, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania a ďalšie náležitosti. Písomná forma predmetnej zmluvy o úvere nebola dodržaná v zmysle § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka a to pre obsahovú nezhdnosť písomných

prejavov vôle zmluvných strán v časti údajov týkajúcich sa náležitostí zmluvy, čo znamená, že ak tieto dva jednostranné prejavy vôle účastníkov zmluvy neboli identické, tak v zmysle ustanovenia § 46 ods. 2 veta prvá OZ nedošlo k uzavretiu zmluvy písomnou formou. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/73/2017 zo dňa 12.12.2017. Zmluva ako celok by bola neplatná aj z iných dôvodov. Pri výške úveru 1.500,- eur, z ktorého si veriteľ započítava ihneď platbu za poplatok za poskytnutie úveru vo výške 10%, t.j. 150,- eur je neprijateľné, aby veriteľ získal celkovú odplatu za úver v podobe ďalších úrokov, ktoré síce uvádza v zmluve vo výške 18,03% avšak nezodpovedá to skutočnosti. Pri celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ vrátiť 3.227,40 eur (36 mesiacov x 89,65 eur) predstavuje RPMN hodnotu najmenej 72%. S prihliadnutím aj na neurčité a nejasné vymedzenie výšky mesačnej splátky, ktorá je určená aj sumou 89,65 eur, ale zároveň aj sumou 53,25 eur, pričom dlžník nemal možnosť výberu úveru bez dohody o poskytnutí služieb, je v časti určenia výšky splátky zmluva neplatná (§ 37 ods. 1 a § 39 OZ). S prihliadnutím na celkovú prax žalobcu pri uzatváraní zmlúv je takéto konanie v rozpore s dobrými mravmi a ide o zjavnú nekalú obchodnú prax, resp. klamlivé konanie v zmysle § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. a zmluva o úvere je neplatná aj pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ. V tejto súvislosti poukázala žalovaná na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 07.02.2018 sp. zn. 4Co/93/2017. Pri neplatnej zmluve sú si zmluvné strany povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a v danom prípade je požiadavka žalobcu premlčaná v celom rozsahu, pretože subjektívna dvojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa 07.08.2016 a objektívna trojročná premlčacia doba uplynula dňa 07.08.2017. Žalobcom uplatnený nárok je premlčaný v celom rozsahu a žalovaný vznáša námietku premlčania. V návrhu na vydanie platobného rozkazu sám žalobca uvádza, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo pre omeškanie s druhou splátkou, zročnou dňa 08.10.2014, z uvedeného dôvodu premlčacia doba začala plynúť od zročnosti neuhradenej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť s poukazom na ustanovenie § 103 OZ a teda premlčacia doba zosplatneného dlhu začala plynúť 08.10.2014 a uplynula dňa 08.10.2017. Keďže návrh na vydanie platobného rozkazu bol doručený súdu až dňa 13.10.2017, žalobcom uplatnený nárok je premlčaný v celom rozsahu. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 29.01.2019 sp. zn. 11Co/13/2019, rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 14.08.2018 sp. zn. 6Co/44/2018 a Krajského súdu Trnava sp. zn. 23Co/35/2015 zo dňa 25.01.2016.

5. Žalobca odvolací návrh nepodal, k odvolaniu žalovanej písomné vyjadrenie nezaslal.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné, v dôsledku čoho je namieste rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti s použitím § 388 CSP zmeniť.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i v prevažnej miere správne právne posúdil, okrem otázky posúdenia dôvodnosti vznesenej námietky premlčania zo strany žalovanej.

8. Súdom prvej inštancie bol zistený a pre odvolací súd je podľa § 383 C. s. p. záväzný skutkový stav reprodukovaný v tomto rozsudku. Nebolo pritom sporným, že predmetný záväzkový vzťah medzi stranami bol založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere a preto sa spravuje príslušnými normami na ochranu spotrebiteľa. Odvolací súd však tento skutkový stav dopĺňa týmito skutkovými zisteniami:

9. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa návrhom zo dňa 26.09.2017, doručeným súdu dňa 13.10.2017 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 1.196,59 eur spolu s 5,05% ročným úrokom z omeškania od 14.01.2015 do zaplattenia. Dňa 07.08.2014 žalovaná podpísala žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500073768 a žalobca dňa 07.08.2014 schválil žalovanej revolvingový úver. Bod 5 zmluvy obsahuje údaje o

požadovanom revolvingovom úvere, podľa ktorého poskytnutá čiastka úveru predstavuje sumu 1.500,- eur, splatnosť úveru 36 splátok, mesačná splátka vrátane úrokov 53,25 eur, ďalej je tam informatívny údaj o predpokladanej mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa dohody o poskytnutí služieb ak bude uzavretá) vo výške 89,65 eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver plus úroky za celú dobu čerpania úveru plus poplatok za poskytnutie úveru) je uvedená v sume 1.967,- eur. Predpokladaná RPMN 20,91%, ročná úroková sadzba úveru 18,03%, priemerná RPMN za úver 49,67%, poplatok za poskytnutie úveru 50,- eur. Bod 6 zmluvy obsahuje údaje o schválenom revolvingovom úvere, podľa ktorého poskytnutá čiastka úveru je vo výške 1.500,- eur, splatnosť úveru 36 splátok, mesačná splátka vrátane úrokov 53,25 eur, informatívny údaj o mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa dohody o poskytnutí služieb 89,65 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.967,- eur, RPMN za úver 20,91%, ročná úroková sadzba 18,03%, priemerná RPMN za úver 49,67%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,15%, poplatok za poskytnutie úveru 50,- eur.

10. Skutkový stav takto zistený súdom prvej inštancie aj podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva z nesporných skutočností (§ 151 a § 186 ods. 3 CSP) a z vykonaných dôkazov hodnotených vo vzájomnej súvislosti v súlade s § 191 CSP. Skutkové zistenia doplnené odvolacím súdom sú v podstate len reprodukciou listinného dôkazu a boli urobené už súdom prvej inštancie, len v rozsudku neboli dostatočne jasne vyjadrené.

11. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal odvolacou námietkou žalovanej, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, ak nevyhodnotil zmluvu o úvere za neplatný právny úkon.

12. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach sporových strán).

13. Súd prvej inštancie správne posúdil predmetnú zmluvu o úvere ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď ide štandardnú formulárovú zmluvu, uzavretú medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako spotrebiteľom, pričom predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi stranami. Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany a neprípustnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov ako tzv. silnej zmluvnej strany. Postavenie slabšej zmluvnej strany vyplýva zo skutočnosti, že spotrebiteľ nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ dobromyseľne uzaviera zmluvu a právom očakáva, že dodávateľ ako odborník, profesionálne znalý podnikateľ dodáva tovar alebo služby so zárukou kvality.

14. Je nesporné, že citované ustanovenie § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch má za účel - cieľ ochranu spotrebiteľa tak, aby dodávateľ bol povinný spotrebiteľovi ešte pred uzavretím zmluvy, resp. priamo v nej poskytnúť prehľadne všetky relevantné údaje na základe ktorých sa spotrebiteľ môže rozhodnúť, či zmluvu o úvere uzavrie alebo nie. Spotrebiteľ musí byť pred uzavretím zmluvy o úvere dôkladne informovaný. Na to, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť na základe úplnej znalosti veci, musia sa mu pred uzavretím zmluvy o úvere poskytnúť primerané informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach, ktoré môže zväžiť. Aby bolo zabezpečené, že spotrebiteľ bude mať vždy dostatok relevantných informácií pre svoje rozhodnutie, zákonodarca v § 9 citovaného zákona vymenúva zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V rámci nich vymenúva tie, ktorých neuvedenie v písomnej zmluve má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo predstavuje určitý postih - sankciu pre dodávateľa, ktorý zákonom predpísané náležitosti v zmluve neuvedie. Cieľom zákonodarcu pod hrozbou uvedeného následku teda je donútiť dodávateľov - veriteľov, aby stanovené náležitosti - údaje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzali.

15. Výklad a aplikácia ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch musí byť v súlade so zmyslom a účelom citovaného zákona. Tým, že zákonné dodržanie iba niektorých obsahových

náležitostí zmluvy, ako aj písomnej formy postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti zmluvy. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k esenciálnym, teda podstatným obsahovým náležitostiam zo zmluvy vyplývajúcimi jednak z ust. § 497 Obchodného zákonníka a jednak vo vzťahu k tým náležitostiam, ktoré sú vymenované v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ zmluva uzavretá medzi účastníkmi niektorých z náležitostí vymenovaných v ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma a poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

16. Odvolací súd poukazuje na to, že zmluva je dvojstranný úkon, ktorý vzniká na základe vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle (spravidla) dvoch strán. Pri uzatváraní zmlúv v zásade platí zmluvná voľnosť. Zmluvná voľnosť sa týka jednak možnosti výberu určitého typu zmluvy a jednak tvorby obsahu. To znamená, že účastníci potenciálneho zmluvného vzťahu si tvoria obsah zmluvy sami. Obsah zmluvy však nesmie byť v rozpore s kogentnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka <., pretože takéto dojednania by boli neplatné. Spravidla stačí k uzavretiu zmluvy konsenzus oboch účastníkov zmluvy. Tak je to u tzv. konsenzuálnych zmlúv (u vôľových úkonov). Niektoré zmluvy sú však v Občianskom zákonníku konštruované tak, že k platnosti zmluvy sa vyžaduje okrem konsenzu aj určitý reálny úkon. Ide o tzv. reálne zmluvy. Návrhom na uzavretie zmluvy (oferta) sa v zmysle § 43a Občianskeho zákonníka rozumieme prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je adresovaný jednej alebo viacerým určitým (individuálne určeným) subjektom, ktorý je dostatočne určitý a z ktorého vyplýva vôľa navrhovateľa právneho úkonu byť ním viazaný v prípade jeho prijatia druhou zmluvnou stranou. Pre posúdenia okamihu vzniku zmluvy, resp. pre samotné jej uzavretie je veľmi dôležitý právny úkon prijatia návrhu zmluvy (akceptácia). Prijatím návrhu je včas urobený prejav vôle subjektu (akceptanta), ktorému bol návrh (oferta) určený, že súhlasí s návrhom zmluvy bez výhrad dodatkov obmedzení alebo iných zmien. Takýto úkon je účinný a vyvoláva právne následky okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s návrhom (teda i s jeho obsahom) dôjde navrhovateľovi (oferentovi). To je zároveň okamih, kedy možno hovoriť o tom, že zmluva bola uzavretá. Z uvedeného vyplýva, že na to, aby právny úkon prijatia návrhu sa stal perfektným: a/ musí byť urobený osobou, ktorej bol určený, b/ musí byť urobený včas, c/ nesmie obsahovať žiadne doplnky, obmedzenia, resp. výhrady či iné zmeny, d/ musí byť účinný a musí dôjsť navrhovateľovi. Zákon požaduje aktívne konanie subjektu. Mlčanie alebo nečinnosť sami osebe neznamenajú prijatie návrhu. Pokiaľ by jedna z uvedených podmienok (a/ - d/) nebola splnená, nemohlo by dôjsť k uzavretiu zmluvy. Je veľmi dôležité, aby akceptant, ktorý prijíma návrh neurobil vo svojom prejave zmeny, doplnky, dodatky, obmedzenia alebo výhrady, pretože takýto prejav by sa považoval za odmietnutie návrhu, a zároveň by to bol nový návrh, resp. protinávrh (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka <.). K uzavretiu zmluvy by v takom prípade mohlo dôjsť iba vtedy, ak by pôvodný navrhovateľ (pôvodne oferent, teraz akceptant) prijal nový návrh, ktorý mu zaslal pôvodný akceptant (teraz navrhovateľ právneho úkonu, teda oferent) podľa presne určených pravidiel na prijatie návrhu. Aby bola zmluva uzavretá, musí byť úplná zhoda oboch strán v otázke obsahu zmluvy, resp. aj v jej jednotlivých častiach.

17. Pri skúmaní platnosti predmetnej úverovej zmluvy dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie dospel k správneému záveru, že v predmetnej úverovej zmluve sú zhodne uvedené všetky podstatné obsahové náležitosti úverovej zmluvy v zmysle § 497 Obchodného zákonníka ako aj ust. § 9 zák. č. 129/2010 Z.z. a to ako v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere vyplnenej žalovanou dňa 04.08.2014 (body 1-5) tak aj žalobcom podpísanej dňa 07.08.2014 (ktorý vyplnil bod 6). V konaní tak bola preukázaná existencia dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných písomných prejavov vôle zmluvných strán a to v súlade s cieľom ustanovenia § 11 v spojení s § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorým je ochrana spotrebiteľa tak, aby dodávateľ bol povinný spotrebiteľovi ešte pred uzavretím zmluvy priamo v nej poskytnúť všetky relevantné údaje, čo v danom prípade splnené bolo. Z uvedeného dôvodu tak námietka neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy a to z dôvodu nedostatku písomnej formy podľa § 40 Občianskeho zákonníka nie je dôvodná, nakoľko nebolo v konaní preukázané, že by veriteľ ako akceptant urobil vo svojom prejave zmeny, doplnky, alebo výhrady, čím by sa takýto prejav považoval za odmietnutie návrhu.

18. Ďalej bolo predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalovanej posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak vyhovel žalobe v sume 1.114,79 eur spolu s 5,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.196,59 eur od 15.01.2015 do 22.11.2017, zo sumy 1.159,72 eur od 23.11.2017 do 24.05.2018 zo sumy 1.127,52 eur od 25.05.2018 do 30.07.2018,

zo sumy 1.114,79 eur od 31.07.2018 do zaplataenia a to aj napriek vznesenej námietke premlčania zo strany žalovanej.

19. Žalovaná v odvolaní nesúhlasila s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, keď súd prvej inštancie nesprávne aplikoval § 103 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že k zosplatneniu úveru došlo pre neuhradenie splátky splatnej dňa 8.1.2015, od splatnosti ktorej plynie premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka aj pre zosplatnený celý úver. Poukázala pritom na skutočnosť, že aj samotný žalobca v návrhu uvádza, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo pre omeškanie s druhou splátkou, zročnou dňa 08.10.2014. Žalovaná má za to, že z uvedeného dôvodu premlčacia doba začala plynúť od zročnosti neuhradenej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť s poukazom na ustanovenie § 103 OZ a teda premlčacia doba zosplatneného dlhu začala plynúť 08.10.2014 a uplynula dňa 08.10.2017.

20. Podľa § 53 ods.9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 100 ods.1 a ods. 2 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremičujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

23. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

24. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

25. Podľa § 54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

26. Podľa § 879 v) OZ, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

27. Plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach a ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, je dlžník povinný uhradiť každú splátku k dohodnutému termínu. Veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov alebo na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba plynie samostatne. Splatnosť jednotlivých splátok neovplyvňuje splatnosť celého dlhu. Premlčanie sa v zmysle § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka viaže na jednotlivé splátky a nie na celý dlh.

28. Predčasnú splatnosť peňažného záväzku môže veriteľ za podmienok upravených v § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka vyvolať jednostranným právnym úkonom; ak toto právo nevyužije, dlh sa bude premlčovať odo dňa splatnosti jednotlivých splátok; iná situácia nastane, ak veriteľ účinne uplatní zaplataenie celej pohľadávky naraz.

29. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený

odlišne od všeobecného; podľa vety prvej § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka); podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatnenia dlhu len pre v budúcnosti splatné splátky, premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, pre ktorú toto právo využíva.

30. Ak teda veriteľ právo na zosplatnenie v budúcnosti splatného dlhu nevyužije, jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne odo dňa splatnosti každej z nich až do ich zaplatenia; ak účinne uplatní zosplatnenie celého dlhu, pre zvyšok dlhu, ktorý mal byť pôvodne zaplatený v splátkach, začína plynúť premlčacia lehota od splatnosti tej nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej k uplatneniu predčasnej splatnosti dlhu došlo.

31. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka modifikuje § 565 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám; strata výhody splátok je podmienená tým, že musí ísť o a) spotrebiteľskú zmluvu, b) strata výhody splátok nenastáva automaticky pre nesplnenie niektorej splátky, ale až po uplatnení práva veriteľa; veriteľ môže toto právo uplatniť najskôr až po uplynutí lehoty 3 mesiacov od omeškania dlžníka so zaplatením splátky, c) veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky. Obsahom upozornenia dlžníka je, že veriteľ si uplatňuje právo na jednorazové zaplatenie celej pohľadávky naraz.

32. Z uzavretej zmluvy o úvere zo dňa 07.08.2014 vyplýva, že žalovaná sa zaviazala splácať úver v 36 mesačných splátkach po 53,25 eura, splatných vždy 8. deň v mesiaci, počnúc 08.09.2014 a s dátumom splatnosti poslednej splátky úveru 08.08.2017. Z návrhu žalobcu vyplýva, že vzhľadom k tomu, že žalovaná bola v omeškani s úhradou splátky č.2 o viac ako tri mesiace, žalobca si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 OZ, t.j. okamžitú splatnosť úveru. Z doručenky na č.l. 5 vyplýva, že zosplatnenie bolo žalovanej doručené dňa 29.12.2014. Sporové strany tieto skutočnosti nerozporovali, preto ide o nesporné skutočnosti (§ 186 CSP).

33. Pokiaľ teda veriteľ vyhlásil celý úver splatným podľa § 565 OZ, mohol tak učiniť s poukazom na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky; v posudzovanej veci boli dohodnuté mesačné splátky úveru a preto splátka, pre ktorú vyhlásil splatnosť úveru bola 2. splátka splatná dňa 08.10.2014; z uvedeného dôvodu začala plynúť trojročná premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, teda splátky splatnej 08.10.2014 a uplynula dňa 08.10.2017. Pretože žalobca podal žalobu na súd dňa 13.10.2017, podal ju po uplynutí premlčacej doby a tak námietka žalovanej, že právo vyplývajúce zo zmluvy o úvere uplatnené žalobou je premlčané, bola dôvodná.

34. Na uvedenom základe odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti podľa § 388 CSP zmenil a žalobu v časti zaplatenia sumy 1.114,79 eur s prísl. zamietol, vychádzajúc pritom v celom rozsahu zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ktorým je viazaný (§ 383 CSP) a ktorý po právnej stránke posúdil inak a preto nemusel opakovať, príp. dopĺňať dokazovanie.

35. Zmenou napadnutého rozsudku vznikla podľa § 396 ods. 2 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP odvolaciemu súdu povinnosť rozhodnúť o celom nároku na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanej priznal proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a na odvolacom súde, nakoľko mala vo vzťahu k predmetu sporu (žalobou uplatnený petit) plný úspech.

36. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).